

Ha államunk lehetővé teszi katolikus szellemű könyvek megjelentetését, arra is elérkezettnek látjuk az időt, hogy ifjúságunk tiszta életének előmozdítására minél előbb megfelelő, korszerű, a legújabb nevelési törekvéseket tükröző, színvonalas, gyakorlatias önnevelési könyvet jelentessenek meg katolikus ifjúságunk számára. Nem csinálunk ugyanis titkot abból, hogy a mostanában megjelent, ifjúság számára írt orvosi könyveket, amelyek megengedtetnek hirdetik a keresztény erkölcsön által súlyos bűnnek minősített cselekedeteket, s mindössze az óvószerek beszerzését és alkalmazását tartják fontosnak, nyugodt lelkiismerettel sem katolikus szülők, sem nevelők, sem lelki vezetők nem adhatják az ifjúság kezébe. Ha külföldön Gemelli professzortól kezdve Oraison abbéig, hittudományi és orvostudományi doktorátussal rendelkező lelkipásztorok egész sora mert e kérdéshez nyúlni, — ha Svájcban egy papokból, orvosokból, nevelőkből és szülőkből összetevődött munkaközösség Alexandriai Kelemen szavait írja szexualpedagógiai könyve mottójául: „*Ne szégyeljünk beszélni arról, amit Isten nem szégyelt megteremteni!*”, — ha Belgiumban Dufoyer álnév alatt egy ugyancsak hasonló összetételű munkaközösség megjelentetheti házasságra készülő fiatalok és ifjú házások számára kiváló önnevelési könyveinek sorozatát, — ha a svájci Alois Gügler, aki ma már Luzernben egyetemi tanár, doktori értekezését a fiatal férfi magányos bűneinek leküzdéséről írja, — a közel húszéves csend után miért nem jelenhetne meg egy katolikus szempontból kifogástalan, a mai ifjúsághoz méretezett tanácsadó, — külön a fiúk, külön a lányok számára, — amelyet azután sok katolikus szülő odatehetne serdülő gyermeke asztalára, vagy a gyertyafényes karácsonyfa alá? Sok fiatal lélek megkönnyebbült fellélekezése, helyes útra találása, nekilendülő élettisztasága hirdetné egy ilyen könyv gyümölcseit!

Ifjúságunk helyzete ma más, mint évtizedekkel ezelőtt volt. De Isten törvénye örök, és változatlan a természeti törvény is. Az új világban sem aludhat ki a tiszta élet eszménye. Szilárditanunk és erősítenünk kell tehát az ország támaszét és talpkövét!

FELALOMBAN

*A szeretetlen szorongva ébred,
mint akit nagy gond emészt,
mintha csak lassan értené meg
redőnye zöldjén a rést;
— Nem, nem is úgy volt — gondolkodik
álmán tovább még egy darabig,
és egyre jobban távolodik
egy kutya nedves szeme tőle, míg
bele nem olvad a szekrény falába;
a csöndes ajtó sárkaiban már
mozdul a tegnapi folytatása.
— Reggel van — mondja s összeszedi magát.
Aztán az utcán dallamokat morzsol,
az árusokat nézi s arra gondol,
ki hogy mond otthon jó éjszakát.*

Szabó Gizella